

РЕШЕНИЕ

№ 5708

гр. София, 27.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **9816** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Х. Б. М., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. В. К., срещу заповед № СД-06-20/20.09.2022 г. на министъра на правосъдието. С нея е наредено изключването на жалбоподателя от списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производството по несъстоятелност по Търговския закон (ТЗ), утвърден със заповед № ЛС-04-72 от 21.02.2006 г. (ДВ, бр.16 от 2006 г.) на министъра на правосъдието. С жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна и неправилна като постановена в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Същата била немотивирана и необоснована. Иска се отмяната ѝ. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – министърът на правосъдието чрез процесуалния си представител – юрк. Ю. Б. в открито съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения преклузивен 14-дневен

срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Като взе предвид становищата на страните и прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени доказателства, като няма претенцията в изложението на фактите да обхване цялото развитие се производство по несъстоятелност, а да отбележи само обстоятелствата, имащи отношение към изтъкнатите в оспорения акт нарушения на жалбоподателя в дейността му като синдик, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е вписан в списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производството по несъстоятелност по ТЗ, утвърден със заповед № ЛС-04-72 от 21.02.2006 г. (ДВ, бр.16/2006 г.) на министъра на правосъдието.

С решение № 549/27.10.2008 г. по т.д.№ 239/2008 г. на Върховния касационен съд е обявена неплатежоспособността на „Либра 4” ООД, открито е производство по несъстоятелност, наложена е възбрана върху недвижим имот – собственост на дружеството – хотел „Т.” в к.к. „Слънчев бряг” и за синдик е назначена Р. Т.. След неосъществени продажби на имуществения актив на „Либра 4” ООД по реда на чл.717в и чл.717ж, разрешени от Окръжен съд – Враца (ОС-Враца), същият с определение № 941/19.12.2011 г. по т.д.№ 961/2006 г. е разрешил на синдик Т. да извърши продажба по реда на чл.718 – продажба чрез пряко договаряне. С определение от 25.04.2016 г. по същото дело съдът по несъстоятелността е разрешил продажбата да се извърши спрямо следните имуществени права на длъжника: сграда с идентификатор 51500.505.182.1, представляваща хотел „Т.”, находящ се в к.к. „Слънчев бряг”, [населено място], [община], област Б., разположен в ПИ с идентификатор 51500.505.182. Със същото определение е дадено разрешение за възлагане актуализирането на оценката на имота от лицензиран оценител.

С решение № 53/21.02.2018 г. по т.д.№ 961/2006 г. на основание чл.632, ал.5 във вр. с чл.629б от ТЗ съдът е постановил спиране на производството по несъстоятелност на „Либра 4” ООД. По преписката е представен незаверен препис от решение № 3001/19.12.2018 г. по т.д.№ 3826/2018 г. на Софийски апелативен съд, с което решението за спиране на производството е отменено. Установено е, че т.д.№ 961/2006 г. е върнато в ОС-Враца на 25.07.2019 г.

С определение № 225/11.03.2019 г. съдът е освободил Р. Т. от длъжността синдик на „Либра 4” ООД и е определил за синдик Х. М.. С определението е посочена и датата на встъпване на новия синдик, а именно 18.03.2019 г.

От отчет по чл.659, ал.2 от ТЗ на синдик М. се установява, че същият е подал за обявяване в Агенция по вписванията – Търговски регистър изготвен допълнителен списък № 4 на предявени и приети и допълнителен списък № 5 на предявени и неприети вземания на „Либра 4” ООД. Списъците са обявени на 07.02.2020 г.

На събрание на кредиторите, състояло се на 28.02.2020 г. са взети решения за: промяна в реда и начина на осребряване на имуществото на длъжника чрез осребряване по реда на чл.718 от ТЗ – продажба на отделни имуществени права (недвижим имот – хотел „Т.” и правото на строеж); методът и условията за оценка на имуществото да бъдат на база на ликвидационно-остатъчна стойност на активите; да се актуализира оценката на имуществото от лицензиран оценител; избран е оценител; определено е окончателно възнаграждение на синдика.

През месец ноември 2020 г. Х. М. подава до Министерството на икономиката, Дирекция „Индустриални отношения и управление на държавното участие”, две

обяви за провеждане на преговори за продажба по реда на чл.718 от ТЗ: първата за продажба на сграда с идентификатор 51500.505.182.1, представляваща хотел „Т.“, а втората за продажба на правото на строеж върху сграда с идентификатор 51500.505.182.1.

На 24.02.2021 г. е получено предложение от „Български жълти страници“ ЕООД за заплащане на обявената начална цена на хотела или друга цена, постигната при договарянето. Водени са преговори. Постигнато е договаряне, вследствие на което с протокол от 05.04.2021 г. синдикът е обявил за купувач на хотел „Т.“ единственият кандидат – „Български жълти страници“ ЕООД. След подаване на отчет до съда на 06.04.2021 г. съдът е дал указания на синдика, че във връзка с изменение на чл.718 от ТЗ, обн.ДВ, бр.105//30.12.2016 г. е следвало да поиска ново разрешение от съда за осъществяване на продажбата, което М. е направил на 08.04.2021 г. Междувременно същият на 07.04.2021 г. е връчил уведомление на „Български жълти страници“ ЕООД за анулиране на протокола от 05.04.2021 г.

С определение от 08.04.2021 г. съдът е разрешил на синдик М. да извърши продажба по реда на чл.718 от ТЗ чрез пряко договаряне при актуализирана пазарна оценка на база ликвидационната стойност на активите, според която общата ликвидационна стойност на имота е 2 181 957 лв., като 1 771 967 лв. е стойността на сградата, а 409 990 лв. – стойността на правото на строеж.

С определение от 13.04.2021 г. определението от 08.04.2021 г. е допълнено като е указано на синдик М. при извършване на продажбата по реда на чл.718 от ТЗ при наличие на лице, обявено за купувач, което е и кредитор с прието вземане или кредитор с права по чл.717н, същото дължи изготвяне на сметка за разпределение по чл.717д, ал.2, респ. по чл.717н от ТЗ.

С разпореждане от 27.04.2021 г. съдът е указал на синдик М., че при извършване на продажбата по чл.718 от ТЗ нямат право да участват в наддаването и да бъдат обявени за купувачи нито пряко, нито чрез подставено или свързано с тях лице, длъжникът, неговият представител, синдикът, както и лицата, посочени в чл.185 от ЗЗД.

На 16.07.2021 г. е проведено СК, на което са присъствали управителят на „Алексленд проперти“ ООД като правопреемник по договор за цесия на кредиторите „Ж.С.Груп“ ООД и „Росбулимпекс - София“ ООД, пълномощник на Р. Т. в качеството ѝ на кредитор, както и представител на кредитора „Никитос Пропъртис“ ЕООД. На това събрание кредиторът „Алексленд проперти“ ООД е направил предложение да се продаде недвижимият имот – бивш хотел „Т.“ за сумата от 1 780 000 лв., от които 1 750 000 лв. да бъдат платени чрез прихващане с приетото вземане на един от кредиторите и разсрочено плащане на останалата сума от 30 000 лв. за период от една година на собственика на парцела под сградата, а правото на строеж да бъде продадено за сумата от 410 000 лв., платена с прихващане с прието вземане на кредитора – собственик на парцела – „Алексленд проперти“ ООД.

С определение от 20.08.2021 г. съдът е разрешил на синдик М. да пристъпи към изпълнение на взетите на проведеното на 16.07.2021 г. СК решения, като спази указанията на съда, дадени с определението от 13.04.2021 г., както и с разпорежданията от 23.04.2021 г. и 27.04.2021 г.

Във връзка с жалба от И. И. В. – управител на „Либра 4“ ООД, съдържаща обстоятелства относно дейността на синдик Х. Б. М. по т.д. № 961/2006 г. по описа на Окръжен съд – Враца (ОС-Враца) по открито производство по несъстоятелност на „Либра – 4“ ООД пред Министерство на правосъдието е образувана преписка с рег.№

94-И-77/2021 г. Министерът на правосъдието е издал заповед с рег. № ИЗСВ-01-105/2021 г., с която е разпоредено да се извърши проверка на дейността на Х. М. като синдик по т.д.№ 961/2006 г. по описа на ОС – Враца. Извършена е проверка.

С писма с рег.№ 94-И-77/26.04.2021 г. до жалбоподателя и до председателя на ОС – Враца са изпратени копия от сигнала за изразяване на становище. В отговор с рег.№ 94-И-77/28.05.2021 г. Х. М. е изложил своето становище и е представил документи към него. Становище, заедно с приложения към него копия на документи от търговското дело са постъпили и от съдията-докладчик по делото. От жалбоподателя са изискани и точно посочени копия от документи.

След приключване на проверката е изготвен доклад № 94-И-77/04.03.2022 г., съгласуван и одобрен от министъра на правосъдието. Докладът е изпратен на Х. М. и получен от него на 11.04.2021 г. Със становище от 21.04.2022 г. М. е дал обяснения с приложения към тях доказателства с писмен отговор с рег. № 94-И-77/21.04.2022 г.

В доклада са обобщени нарушения по чл.656, ал.1, ал.2, ал.3 и ал.4 от ТЗ, чл.659, ал.2 от ТЗ, чл.663а от ТЗ във вр. с чл.22, ал.1 от Наредба № 3 от 27.06.2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиките (Наредбата) и чл.660, ал.1 във вр. с чл.716, ал.2 от ТЗ.

С доклад № 94-И-77/30.08.2022 г. са обсъдени констатираните нарушения заедно със становището на жалбоподателя по следния начин:

1.Нарушение по чл.656, ал.1 и ал.2 от ТЗ – декларациите по ал.1 и ал.2 следва да бъдат представени поотделно, тъй като съгласието по чл.656, ал.1 синдикът следва да даде преди да бъде назначен за синдик в конкретно производство по несъстоятелност.

Прието е, че декларацията по чл.656, ал.2 от ТЗ следва да се представи по търговското дело от синдика при назначаването му от съда по несъстоятелността. В декларацията съгласно законовите изисквания трябвало да се съдържат абсолютни условия (по чл.655, ал.2, т.1, 4, 6, 8 и 9 от ТЗ), които се отнасят за трайни качества на лицето и важат във всички случаи, независимо от конкретното производство по несъстоятелност. Другата част от условията били относителни, тъй като се отнасяли до индивидуалните хипотези (чл.655, ал.2, т.2, 3 и 5 от ТЗ) и били относими само към конкретното производство по несъстоятелност, за което се преценява дали лицето да бъде назначено. Тези изисквания винаги се разглеждали във връзката им с конкретен длъжник и с конкретна процедура по несъстоятелност.

Не е възприето твърдението на синдика, че след като съдът по несъстоятелността е приел без възражения предоставените от синдика документи, то не било извършено нарушение. Съдът по несъстоятелността нямал задължение да указва на синдика как да изпълни законовите си задължения. Изискванията на чл.656 от ТЗ всъщност били охранително производство, тъй като във всяко производство по несъстоятелност, съдът, преди да назначи с определение синдика, избран от първото събрание на кредиторите, следвало да провери наличието на писменото му съгласие, удостоверено с нотариална заверка на подписа, както и да изиска след назначаването му представянето на нотариално заверена декларация, че лицето отговаря на законовите условия и по отношение на него липсват пречки за заемане на длъжността; участието му в търговски дружества, както и заемането на други платени длъжности (чл.656, ал.2 от ТЗ).

2.Нарушение по чл.656, ал.3 от ТЗ, тъй като липсват данни за изпълнение на императивното задължение от страна на синдика при настъпване на промяна в някои

от обстоятелствата по ал.2 незабавно писмено да уведоми съда по несъстоятелността. Прието е, че описаната фактическа обстановка в писмения отговор на синдика не кореспондира с императивната разпоредба на закона. Неотнoсим бил фактът, че физически търговското дело не е било в ОС – Враца. Освен това задължението за деклариране на обстоятелства по чл.656, ал.3 било императивно, тъй като било свързано с условията, които се описват в декларацията по чл.656, ал.2 от ТЗ. Промяната в абсолютните или относителните условия по ал.2 нямала връзка с местоположението на делото.

3.Нарушение по чл.656, ал.4 от ТЗ, тъй като синдикът е длъжен да встъпи в длъжност на датата, определена от съда. От представените материали от синдик М. било видно, че актът му за встъпване в длъжност е изпратен до съда на 11.04.2019 г., а определената от съда дата на встъпване - 18.03.2019 г. (определение № 225/11.03.2019 г.).

Отново в писмения отговор се изтъквало обстоятелството за липсата на делото в ОС – Враца, което не можело да бъде възприето като причина за неизпълнение на императивно вменени задължения на синдика.

4.Нарушение по чл.659, ал.2 от ТЗ, тъй като Х. М. не е представял по търговското дело ежесмесни отчети за периода март 2019 г. – декември 2019 г. Също така представените от М. отчети за периода 2020 – 2021 г. били без входящи номера, което не удостоверявало депозирането им по търговското дело в ОС – Враца.

Не е споделено становището на синдика по отношение на отчетите по чл.659, ал.2 от ТЗ поради следното:

В писмения отговор на синдик М. не било приложено решението за възобновяване на производството, след неговото спиране по чл.632, ал.5 от ТЗ. В доклада било установено, че решението за възобновяване на производството не е обявено по партидата на търговеца в Търговския регистър, не е отразено в ИСПН и не е предоставено нито от съда по несъстоятелността, нито от синдика. Така за контролния орган било невъзможно да установи от кой момент е възобновено производството. В разпореждане № 375 от 29.07.2019 г. по т.д.№ 961/2006 г. по описа на ОС – Враца било описано, че с писмо с изх.№ 8784/24.07.2019 г. Софийският апелативен съд е върнал т.д.№ 961/2006 г., входящо в съда на 25.07.2019 г. Съдът по несъстоятелността е установил, че с влязло в законна сила решение на САС било отменено решението на съда, с което производството по делото е спряно. Дори от този съдебен акт не ставало ясно откога е в сила решението на въззивния съд за възобновяване на производството, за да се направи конкретна преценка за неизпълнението на задълженията на синдика.

5.Нарушение по чл.663а от ТЗ във вр. с чл.22, ал.1 от Наредба № 3 от 27.06.2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците (Наредбата), тъй като предоставената застраховка на Х. М. е от 27.08.2019 г., т.е. застраховката е направена 5 месеца по-късно от определената от съда дата за встъпване. Задължението за застраховане се изпълнява в 3-дневен срок от избора и преди встъпване в длъжност.

Не е споделено становището на синдика поради следното: Не било необходимо съдът по несъстоятелността да указва на синдика необходимостта от предоставяне на застрахователна полица по делото. Това задължение било императивно за синдика.

Също така е установено, че към момента на изготвяне на доклада по преписката липсвала застраховка за периода от 26.08.2021 г. до момента на извършване на проверката.

б.Нарушение по чл.660, ал.1 от ТЗ във вр. с чл.716, ал.2 от ТЗ.

Приета е забележката за предоставена нова оценка от октомври 2020 г., изготвена от оценител С. Д., видно от която имотът е оценен на 2 181 957 лв. Видно обаче също било, че на проведеното на 16.07.2021 г. СК, кредиторите решили недвижимият имот – бивш хотел „Т.“ да се продаде за сумата от 1 780 000 лв. Няма данни по преписката, които да удостоверят (отчетите на синдик или изрична молба до съда), че синдик М. е положил усилия да извърши продажба на стойността на оценката, направена от лицензиария оценител.

Прието е, че синдикът е водил производство по иск за установяване на недължими вземания в размер на 74 543,69 лв.

Не е възприето обяснението за „самовъвеждане в заблуждение“ относно липсата на искане от страна на синдика да получи разрешение за продажба по реда на чл.718 от ТЗ. Промяната в разпоредбата на чл.718 от ТЗ била от 2016 г., който период бил достатъчно дълъг за запознаване със законовите изменения за практикуващ адвокат и синдик.

Органът е приел, че от изложения писмен отговор на синдика хронологията на обстоятелствата оставала непроменена.

Приел е, че анулирането на протокола от 05.04.2021 г. с кредитора „Български жълти страници“ ЕООД не променяло обстоятелството, че Х. М. е започнал преки преговори без да е поискал разрешение от съда по несъстоятелността, въпреки императивната разпоредба на чл.716, ал.2 от ТЗ.

От систематичното тълкуване на закона било видно, че е нарушен редът за осребряване на имуществото, а именно – първо се провежда СК, което да вземе решение за реда и начина на осребряване, метода и условия на оценка на имуществото на длъжника, избора на оценители. След извършване на оценката и подготвянето на необходимите документи за продажба, синдикът трябвало да поиска разрешение от съда по несъстоятелността по реда на чл.716, ал.2 от ТЗ.

Прието е, че нито през 2020 г., нито през 2021 г. синдик М. е спазил законовия ред и наложената добра практика за продажба на имуществото на длъжника чрез преки преговори по реда на чл.718 от ТЗ. От 2020 г. синдикът започнал преговори за продажба с един от кредиторите, завършили с протокола от 05.04.2021 г., което противоречало на обясненията му от 21.04.2022 г., че в деня, когато е констатирал своето „самовъвеждане в заблуждение“ се е коригирал.

При тези данни и след като извърши длъжимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл.655, ал.3 от ТЗ министърът на правосъдието изключва от списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици онези, за които е установено, че извършват нарушения във връзка с дейността им като синдици независимо дали това обстоятелство е установено от съда по

несъстоятелността. Именно тази разпоредба сочи, както компетентния по закон орган, така и неговото правомощие.

Заповедта е постановена в писмена форма и отговаря на изискванията за съдържание на административен акт, предвидени в чл. 59, ал. 2 АПК, включително изложение на фактическите и правни основания, въз основа на които се приема, че синдикът е допуснал процесните нарушения.

Спазени са общите правила по АПК за производството по издаване на административен акт, както и специалните правила по чл.23, ал.1 и ал.2 от Наредба № 3/2005 г., като на М. са връчени преписи от сигнала и заповедта на министъра на правосъдието, с която е разпоредено извършване на проверката. Жалбоподателят се е възползвал от предоставената му възможност да представи становище и доказателства към него. На Х. М. е връчен препис и от доклада от 04.03.2022г. и му е предоставен 14-дневен срок за отговор. Такъв е депозиран. Не е спазено обаче изискването по чл.35 от АПК, което задължава административния орган да изясни всички факти и обстоятелства, които имат значение за издаване на заповедта. В тежест на органа е да установи фактическите основания, посочени в акта и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. В оспорената заповед е записано, че в писмения отговор на синдик М. не е приложено решението за възобновяване на производството след неговото спиране по чл.632, ал.5 от ТЗ. В доклада било установено, че решението за възобновяване на производството не е обявено по партидата на търговеца в Търговския регистър, не е отразено в ИСПН и не е предоставено нито от съда по несъстоятелността, нито от синдика. Така за контролния орган било невъзможно да установи от кой момент е възобновено производството. В разпореждане № 375 от 29.07.2019 г. по т.д.№ 961/2006 г. по описа на ОС – Враца било описано, че с писмо с изх.№ 8784/24.07.2019 г. Софийският апелативен съд е върнал т.д.№ 961/2006 г., входирано в съда на 25.07.2019 г. Съдът по несъстоятелността е установил, че с влязло в законна сила решение на САС било отменено решението на съда, с което производството по делото е спряно. Дори от този съдебен акт не ставало ясно откога е в сила решението на въззивния съд за възобновяване на производството, за да се направи конкретна преценка за неизпълнението на задълженията на синдика.

С оглед разпределението на доказателствената тежест именно в тежест на органа е било да установи на коя дата е възобновено производството по т.д.№ 961/2006 г. Това обстоятелство, както и датата на връщане на делото на 25.07.2019 г. има съществено отношение за установяване извършени ли са твърдените в акта от синдик М. нарушения.

Невъзможността на оспорващия да се запознае с материалите по делото за несъстоятелност неминуемо повлиява върху възможността му да осъществява функциите си на синдик в пълен обем. Това пък от своя страна повлиява върху правилната преценка за правилното приложение на материалния закон.

По отношение на отделните посочени в оспорената заповед нарушения съдът приема следното:

Относно първото посочено в заповедта нарушение жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че е подал едновременно съгласието по чл.656, ал.1 и декларацията по чл.656, ал.2 от ТЗ. Това е видно и от приложените по делото съгласие по чл.656, ал.1 от ТЗ с нотариална заверка на подписа с рег.№ 1390/15.02.2019 г. и декларация по чл.656, ал.2 от ТЗ също с нотариална заверка на подписа с рег. № 1391 също от 15.02.2019 г.

Съгласно чл.656, ал.1, изр.1 от ТЗ в приложимата му редакция (изм. - ДВ, бр. 84 от 2000 г.), съдът по несъстоятелността назначава синдика, избран от първото събрание на кредиторите, ако той отговаря на изискванията по чл.655 и е дал за това предварително писмено съгласие с нотариална заверка на подписа. Според чл.656, ал.2 от ТЗ, при назначаването му синдикът с писмена декларация с нотариална заверка на подписа декларира наличието на условията и липсата на пречки по този закон, участието в търговски дружества като съдружник, акционер, изпълнението на длъжности ликвидатор, синдик и други платени длъжности.

Така разписаната процедурата предвижда, че действително, както е възприето от административния орган, съгласието по чл.656, ал.1 синдикът следва да даде преди да бъде назначен за синдик в конкретното производство по несъстоятелност. Това съгласие означава, че синдикът се ангажира да води производството по несъстоятелност на съответното предприятие. В същото време възможността конкретният синдик да осъществява функциите по водене на това производство спрямо конкретното предприятие изисква с декларацията по ал.2 да се заяви липсата на пречките и съответно наличието на положителните предпоставки за това. Това става при назначаването, т.е. непосредствено преди назначаването на синдика от съда, а не както е записано в оспорения административен акт след назначаването, тъй като към този момент условията по отношение на синдика следва да са налице, респ. да няма пречки, възпрепятстващи заемането на тази длъжност. Поради това и двете изявления, произхождащи от синдика представляват последователни и последващи се едно друго действия. Констатираното нарушение обаче не е съществено, доколкото по делото не се установява

Х. М. да не е отговарял на изискванията на чл.655, ал.2 при встъпването като синдик в производството по несъстоятелност на „Либра 4” ООД. Не се установява също и заявените в декларацията обстоятелства да са се променили към момента на заемането на длъжността, като по делото няма сведения такива промени да са настъпили и след този момент. В този смисъл не може да се възприеме и описаното в обжалваната заповед нарушение на чл.656, ал.3 от ТЗ. Съгласно посочения текст, при настъпване на промяна в някое от обстоятелствата по ал.2 синдикът е длъжен незабавно писмено да уведоми съда по несъстоятелността. След като административният орган не е посочил какво изменение в обстоятелствата по ал.2 на чл.656 е настъпило за синдика, което той да не е заявил, не може да се ангажира и отговорността на последния за неизпълнение на задължението му, регламентирано с императивната разпоредба.

По отношение на третото посочено нарушение: Според изр.2 на чл.656, ал.2 от ТЗ с определението за назначаване на синдика съдът по несъстоятелността определя и датата за встъпване му в длъжност. Съгласно ал.4 на чл.656 от ТЗ, синдикът е длъжен да встъпи в длъжност на датата, определена от съда. Тази регламентация води до извод, че датата на встъпване се фиксира с определението на съда и няма отношение на коя дата синдикът е бил уведомен за това. Очевидно самият той следва да следи за посочената му от съда дата да встъпи като синдик. Неизпълнението на задължението за встъпване на синдика на определената дата води като последствие, съдът по несъстоятелността в 7-дневен срок да замени назначения синдик с друго лице измежду посочените от първото събрание на кредиторите, а ако такива няма, замяната да се извърши с друго лице от съответния списък и да се свиква ново събрание на кредиторите (чл.656, ал.4, изр.2 от ТЗ в приложимата редакция).

От съдържащите се в административната преписка доказателства се установява, че с определение № 225/11.03.2019 г. съдът е определил като дата на встъпване 18.03.2019 г., а актът за встъпване на синдик М. в длъжност е изпратен до съда на 11.04.2019 г. – близо месец по-късно. В същото време обаче, както е посочено и в заповедта, делото е върнато от САС на 25.07.2019 г., а жалбоподателят е получил определението на съда за назначаването му за синдик с определена дата на встъпване на 05.04.2019 г.

По отношение на четвъртото установено нарушение, а именно това по чл.659, ал.2 от ТЗ, съдът намира, че по делото действително липсват отчетите за периода от м. март до края на м.декември 2019 г., а е

представен един отчет за целия период. По силата на чл.659, ал.2 от ТЗ (доп. - ДВ, бр. 58 от 2003 г.) синдикът представя на съда и комитета на кредиторите ежемесечно, а при поискване - незабавно, отчет за своята дейност. Липсата по делото на доказателства за изпълнение на задължението за представяне на ежемесечни отчети прави обоснован извода на административния орган за допуснатото нарушение на чл.659, ал.2 от ТЗ. По делото обаче са представени заверени преписи от ежемесечните отчети на М. за периода от началото на 2020 до м. юли на 2021 г., които са с входящи номера на ОС – Враца, за които в заповедта се твърди, че няма доказателства, че са депозирани в съда по несъстоятелността по надлежния ред.

Относно нарушението по чл.663а от ТЗ във вр. с чл.22, ал.1 от Наредба № 3 от 27.06.2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците (Наредбата) съдът намира следното:

Съгласно чл.663а, ал.1 (ред.ДВ, бр. 58 от 2003 г.), синдикът се застрахова за времето, през което е назначен за синдик по конкретното производство, за вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения. Минималният размер на застрахователната сума се определя в наредбата по чл.655а, ал.1. Разпоредбата на ал.2 на цитирания законов текст определя, че задължението по ал.1 се изпълнява в тридневен срок от избора и преди встъпване в длъжност. Според чл.22, ал.1 от Наредбата синдикът се застрахова за времето, през което е назначен в конкретно производство по несъстоятелност, за вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения.

Цитираните норми предвиждат задължение за синдик да се застрахова за времето, през което е назначен за синдик по конкретното производство, за вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения. Задължението се изпълнява в тридневен срок от избора и преди встъпване в длъжност. От данните по делото се установява, че този срок не е спазен, като в продължителен период от избора на синдика до сключването на застраховката жалбоподателят не е бил застрахован за вреди от виновно неизпълнение на задълженията му. Застрахователната полица е за периода от 27.08.2019 г. до 26.08.2020 г. Следователно застраховката е сключена повече от 5 месеца след определената от съда дата на встъпване. Това означава, че административният орган правилно е приложил закона като е установил при безспорна между страните обстановка, че нарушението на чл.663а от ТЗ е налице. Нарушението на задължението е формално, поради което наличието или липсата на вредоносен резултат от неспазването на закона

се явява неотнoсимо.

Относно нарушението по чл.660, ал.1 във вр. с чл.716, ал.2 от ТЗ съдът приема следното:

Съгласно чл.660, ал.1 от ТЗ в приложимата му редакция, синдикът е длъжен да осъществява правомощията си с грижата на добър търговец. Според чл.716, ал.2 (ДВ, бр. 58 от 2003 г.), продажбата на имуществените права от масата на несъстоятелността се извършва от синдика след разрешение на съда. В оспорения акт се твърди, че синдикът не е съобразил изменението на чл.718, ал.1 от ТЗ, обнародвано в бр.105/2016 г. на „Държавен вестник“, в сила от 01.01.2017 г., според което по предложение на синдика и съобразно решението на събранието на кредиторите съдът по несъстоятелността разрешава продажбата да се извърши чрез пряко договаряне или чрез посредник, когато вещите и имуществените права като цяло, обособената част или отделната вещ, или имуществено право са предложени по реда на чл.717 и следващите, но продажбата не е извършена поради неявяване на купувач или купувачът се е отказал. В оспорената заповед органът обвързва непоискването на разрешение по чл.716, ал.2 от ТЗ с изискването на чл.660, ал.1 от същия закон за полагане грижата на добър търговец.

В случая съдът намира, че чл.716, ал.2 от ТЗ предвижда разрешението на съда да се даде преди първата продажба. В случая с определение № 941/19.12.2011 г. по т.д.№ 961/2006 г. ОС – Враца е разрешил на синдик Т. да извърши продажба по реда на чл.718 след няколко провалени продажби по чл.717в и чл.717ж от ТЗ. Законът не поставя условие за повтаряне на действията, извършени от синдика в производството по несъстоятелност, при замяната му с друг. Въпреки това, предвид новото събрание на кредиторите, на което е взето решение за изменение на реда и начина на осребряване на масата на несъстоятелността, определянето ѝ, както и направената нова пазарна оценка на активите и след преценка на съда по несъстоятелността, че тъй като разрешението за продажба на активите на дружеството било издадено на първия синдик – Р. Т. и във връзка с изменение на чл.718 от ТЗ (обн.ДВ, бр.105//30.12.2016 г.), Х. М. е следвало да поиска да му бъде издадено ново разрешение. В тази връзка на същия са дадени указания, които М. е съобразил, като на първо място на 07.04.2021 г. е връчил уведомление на „Български жълти страници“ ЕООД за анулиране на протокола от 05.04.2021 г., а на 08.04.2021 г. е отправил искане до съда за разрешаване на продажбата по реда на чл.718 от ТЗ. С определение от 08.04.2021 г. съдът е разрешил на синдик М. да извърши продажба по реда на чл.718 от ТЗ чрез пряко договаряне при актуализирана пазарна оценка на база ликвидационната стойност на

активите, според която общата ликвидационна стойност на имота е 2 181 957 лв., като 1 771 967 лв. е стойността на сградата, а 409 990 лв. – стойността на правото на строеж. С определение от 13.04.2021 г. определението от 08.04.2021 г. е допълнено като е указано на синдик М. при извършване на продажбата по реда на чл.718 от ТЗ при наличие на лице, обявено за купувач, което е и кредитор с прието вземане или кредитор с права по чл.717н, същото дължи изготвяне на сметка за разпределение по чл.717д, ал.2, респ. по чл.717н от ТЗ. С разпореждане от 27.04.2021 г. съдът е указал на синдик М., че при извършване на продажбата по чл.718 от ТЗ нямат право да участват в наддаването и да бъдат обявени за купувачи нито пряко, нито чрез подставено или свързано с тях лице, длъжникът, неговият представител, синдикът, както и лицата, посочени в чл.185 от ЗЗД.

В закона няма легално определение за същността и съдържанието на грижата на добрия търговец, което не е случайно, тъй като определянето на естеството на длъжимата грижа е фактически въпрос и зависи от множество конкретни обстоятелства. В правната доктрина и съдебната практика е установено разбирането, че длъжимата грижа изисква водене на делата на неплатежоспособния длъжник с необходимата добросъвестност и професионализъм, като включва задълбочена преценка на обстоятелствата и разумно предприемане на действия от страна на синдика, които да са съобразени с нормативните изисквания за дейността и с които да се предотвратява причиняване на вреди. Освен това, когато става въпрос за дейността на синдика, следва да се държи сметка за целта на производството по несъстоятелност - справедливо удовлетворяване на кредиторите и при възможност запазване на предприятието на длъжника, при съобразяване на неговите интереси и тези на работниците му. Поради това длъжимата грижа следва да се изразява в упражняване на правомощията по разумен, професионален и информиран начин с цел да се избегне увреждане на масата на несъстоятелността, интересите на кредиторите и на длъжника.

В чл.655, ал.3 от ТЗ се съдържа общо разпоредбата, според която министърът на правосъдието изключва от списъка по чл.655, ал.2 от ТЗ лицата, за които е установено, че извършват нарушения във връзка с дейността им като синдици, независимо дали това обстоятелство е установено от съда по несъстоятелността. Конкретният вид и тежестта на нарушението се установяват в хода на административното производство. Административният контрол върху дейността на синдика изследва как и дали са упражнени законово фиксирани правомощия на синдика – именно те очертават рамката на проверката, извършвана от министъра на

правосъдието. С оглед на това след преценка за нарушение на чл.35 от АПК заповедта следва да бъде отменена, а делото – върнато като преписка на министъра на правосъдието, който е единствено компетентният орган, който след установяване на конкретните обстоятелства и цялостната фактическа обстановка, при съобразяване на дадените с настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона, да установи конкретния вид на извършените от синдик М. нарушения, както и тяхната тежест, за да определи и съответстващата им санкция.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, а именно 10 лв. за държавна такса, 2000 лв. за адвокатско възнаграждение и 5 лв. такса за съдебно удостоверение. Същите са своевременно поискани като по делото са налични доказателства за реалното им заплащане. Направеното от ответника възражение за прекомерност, с оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на осъществената от процесуалния представител на жалбоподателя правна защита, съдът намира за неоснователно.,

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № СД-06-20/20.09.2022 г. на министъра на правосъдието.

ВРЪЩА делото като преписка на министъра на правосъдието за ново произнасяне при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на Х. Б. М. с ЕГН [ЕГН] сумата от 2015 (две хиляди и петнадесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: